

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad cat olicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az állatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ címmel létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Székesfehérvár.
Egyes számok kaphatók: a dohányüzemnél.

Megyéspüspökünk a koronázási jubileumról.

Dr. Prohászka Ottokár megyéspüspök a következő pásztorlevelet intézte egyházmegyéje papjaihoz és híveihez:

Június 8-án 40 éve lesz annak az emlékeztető ünnepnek, mikor a magyar nemzet egy szebb, biztatóbb korszaknak virradatában, páratlan lelkesedéssel koronázta meg sz. István koronájával dicsőségesen uralkodó királyát, I. Ferenc-Józsefet. Föltétlen bizalommal járult ekkor királyi Felségéhez az alkotmányért, hazájáért, szabadságáért lelkesülő nemzet, mert tudta, hogy e kincseket féltő s tisztelő királyt emel a trónra, királyt, ki csüggedést nem ismerő munkában van hivatva népe boldogításának előmozdítására, — királyt, ki népének atyja s most már patriárkája is, ki imádkozni, dolgozni és harcolni tud népeért.

Megilletődve, hálattal szívvel Isten iránt tekintünk vissza az elmúlt esztendőkre. Negyven év nagy sor a küzdő ember életében, de 40 év a trónon, a nemzet élén, népek sorsát intéző szinte félelmetes, igazán királyi föladat. S e föladat szerencsés megoldásán dolgozott 40 éven át népeért, nemzetünk boldogulásáért a király. Kirá-

lyok útja sincs rózsákkal behintve; nagy kötelességeknek s nagy gondoknak terhével járnak rajta; életük végzetes lehet, a szerint, amint áldás vagy átok van kezükön; milliók öröme emelheti őket, de milliók sötét gyászja is borulhat rájuk. Dicsőségesen uralkodó királyunk is nehéz utakat járt, sok megpróbáltatáson ment át; de kísérte őt a hit, a keresztény élet vigasza, a törhetlen kötelességérzet s a remény, hogy boldogíthatja népet. Munkában, békében és harcban, örömben s megpróbáltatásban, csapások s vigaszok közt egyaránt királyi példát adott nekünk, királyi, jó lelket sugározta felénk, miért is a magyar nép osztatlan szeretettel környékezte felséges személyét, boldogulása éppugy, mint szenvedése egybeforrasztotta a királyi lelkével a nemzet életét; közös volt érzésünk s ihletünk, közös bánatunk s örömünk.

Az ilyen király nagy áldás és kegyelem a nemzetnek s azért az ő ünnepe mindnyájunk örömnappja s az a hálaime, melyet ma mond a király 40 év kegyelméért, hálaime, mely mindnyájunk szívében visszhangzik s mi térdreborulva kérjük az Urat: Isten áldd meg a királyt. Áldd meg, erősítsd testi, szellemi erővel, bölcsességgel s kegyelemmel s sok vigaszos nappal s évvel!

De k. hiveim, ha a király a nemzet atyja: s ha áldás és dicsőség hárul róla a népre, viszont a nép az apostoli király vigasza, a koronás fejedelem öröme s támasza. Vigasza a királynak a nép, ha hitű s ha hitét jó és rossz sorsban egyaránt vallja; vigasza a királynak, ha sz. István koronájának aranyos lapjai az ősi nemzeti erényeket tükrözik vissza; öröme s támasza a királynak a nép, ha a trónhoz hű s ha erkölcsében bebizonyítja, hogy minden országának támasza, talpköve a tiszta erkölcs.

Ezt az érületet ajánljuk föl ma ünnepi ajándékkal felséges Urunknak és királyunknak. Tartsunk ki a királyi trón körül hűségben s szeretetben; övezzük a hazát s intézményeit, a királyt és trónját mint a Tatra sziklafala. Ne szakadjunk el tőle idegenbe mint a hazátlan, kóbor vándor; ne rendítsen meg hazafias, királyhű érzéseinkben a köznapi élet küzdelme, hanem emlékezzünk régiokról, atyáink keresztény, hősies lelkületéről, küzdelmeiktől s áldozatkészségükről. S szorosán összefogva munkában, s testvériesen összetartva szeretetben ápoljuk azt a hitet s azt az erkölcsös életet, mely eddig föntartotta nemzetünket, hatalmassá tette országunkat s dicsőséggel koronázta a királyt.

Ez érzelmeink avatják igazi, nemzeti ünneppé ősz királyunk megkoronáztatásá-

A fekete ruhás asszony.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárcája. —

(Elmondja a szerző.)

A gyilkosság.

Régi ismerősünk, Tuzár Mihály sietve halad végig a Rosély-utcán, hogy pontban tíz órakor főnöke elé juthasson. A Gránátos-utcába érve, nagy népcsovélet vonja magára figyelmét. Egy ócska, háromemeletes ház előtt gazdátlanul várakozott a pénzes levélhordók egyfogatú zöld kocsija. Rendőr állta el a ház kapuját, hogy senki be ne juthasson, gondosan ügyelve arra, hogy valami jómádár ki ne nyissa a kocsi hátsó ajtaját. A tömeg közepén óriás termetű szeneslegény szónokolt s a többiek érdeklődéssel hallgatták. Tuzár egyenesen feléje tartott és megszólította:

— Mondja csak, barátom: mi történt itt?
— Hányadszor mondjam már? Ha egy kis sütnivalója volna, magától is rájöhetne... Oda nézzen az ur!

— És a zöld kocsi felé mutatott.
Teringgett! Az a jámbor szeneslegény maga sem gyanítja, hogy rápiított a vén kopóra! Mintha csak azt mondta volna:

— Miféle detektiv az ur, ha még azt sem tudja, mi történhetett itt? Az a „pénzes“ kocsi azt bizonyítja, hogy a levélhordónak dolga akadt a házban... A kocsis eltűnt a bakról... Hol lehet? Az is odabenn van. Alighanem a levélhordó után sietett, hogy megtudja, mi történt vele. Tuzár egy kérdéssel jövátette a hibáját.

— Megölték a levélhordót?
— No, csakhogy rájött... Biz azt megölték.

A detektiv utat tört magának a kapuig, s a rendőr szó nélkül beengedte. A homályos lépcsőházban rettenetes látvány tárult eléje... Ott feküdt a levélhordó a lépcső alján. Harmincöt-negyven év körüli ember lehet. Nyakán óriási seb tátong... Nagy fekete bőrtáskája nyitva van. Egészen üres. Ami péng volt benne, elrobolták. A gyilkos létes sietséggel végezhetette dolgát. Az utalványokat eldobta; szanaszét hevernek mindenfelé. A földön széles pengéjű, ujdonutaj konyhakés. Azzal szurták le hátulról a gyanutlanul fölfelé igyekvő áldozatot. A gyilkos lesben állott s mikor áldozata az első lépcsőre ért, jól kiszámított szurással végzett vele.

A postakocsis, fiatal pelyhedező állu suhanc, kicsiny pörge kalapján bokrétaival, szörnyűködve, tágra nyitott szemmel bámulja a vértócsában fekvő levélhordót. Törődök is ő a magára hagyott kocsival! A házbellek közül senki sincs az udvaron. Talán sejtelmük sincs a lépcsőházban lejátszódott drámáról. A mogorva képtű házmester bosszusan járkal föl s alá. Lesz mit mosni! Lesz mit surolni! Pedig csak tegnap mosta fel az egész lépcsőházat.

Ijesztő külsejű alak rohan le az emeletről: a 17-es számú rendőr. Arca, keze, ruhája csupa vérfojt. Bizonyosan ott sürgött-forgott a meggyilkolt levélhordó körül.

— Honnan jön? — kérdezi Tuzár.
— A harmadik emeleti ügyvédi irodából, telefonoztam a központba, meg a főpostára.
— Mióta van itt?

— Fél tíz óra tájban posztom felé ballagtam a Hatvani utcában és éppen e ház kapuja elé értem, amikor borzasztó kiáltást hallottam. Rosszat sejtve, berohantam s a lépcsőházban, a karfának támaszkodva találtam ezt a szegény embert. Eppen jókor érkeztem. Ha át nem fogom a derekát, hanyatt vágódik.

— Nem volt mellette senki?

— Senki... Gyilkosa bizonyosan elrejtőzött valahová és mialatt a sebesültét bajlódtam, elmenekült anélkül, hogy észrevettem volna.

— Ostoba! A kiáltás után nyomban ide siettem. A gyilkos még el sem menekülhetett. Itt kellett lennie a közelben és őn futni engedte.

— Az Istenért! Nem hagyhattam magára, minden segítség nélkül ezt a szerencsétlent. Gyöngéden lefektettem; kérdeztem tőle, hogy ki szurta meg...

— És mit felelt?

— Semmit. Elvesztette az eszméletét.

— Nem is fog az már többet magához térni...

A sebesült, mintha rá akart volna cáfelní Tuzárra, hirtelen megmozdult. A detektiv hozzá-siet, eléje térdel és szive dobogását hallgatja.

— El! Mit bámészkodok? Szaladjatok orvosért?

— Itt lakik a szomszédban, — feleli a házmester.

— Hívja ide gyorsan!

A halálos sebtől vérző levélhordó kinyitja szemét. Tuzár sejtí, hogy a szegény ember utolsó perceit éli. Sietve felteszi a kérdést:

— Ki szurta meg? ... Feleljen! A rendőrség embere vagyok.

Mai lapunk 4 oldal.

UJDONSÁGOK.

nak 40-dik évfordulóját. Mutassuk be az érzelmeiket szívből fakadó imában a népek Istenének, a királyok királyának; váltsuk ki azokat keresztény, főlgári s állapóbeli kötelességeink teljesítésében. Legyen erős, tisztaerkölcsű, dögös, munkás a keresztény Magyarország, királyunk országa! Ez ima teljesülése rajtunk áll; teljesítsük s ajánljuk föl ezt a nagy tettet Felseges királyunknak; ez lesz a legszebb jubileumi ajándék.

A 40-ik évforduló méltó megünnepelésére elrendeltem:

1. jelen körlevelem a szószékről felolvasások;

2. június 7-én az esti harangszó után a templomok összes harangjai egy teljes félórán át szóljanak, jelezvén a nagy nap előcsúbját; zúgjanak a harangok június 8-án a reggeli harangszó után is;

3. június 8-án a szokott időben ünnepélyes hálaadó istentisztelet tartandó, melyre meghívandók az összes hatóságok, egyesületek, testületek. Szentmise előtt lehetőleg mindenütt szent beszédben kell a nap jelentőségét méltatni. Szentmise után a legfőbbesebb Oltáriszentség előtt a királyért és hazáért végzett ima, majd áldás fejezze be az ünnepélyt.

Ezen ünnepre a templomok tornyait lehetőleg annyi nemzeti lobogóval kell díszíteni, amennyi elhelyezhető. A templomok belseje zöld galyakkal, virágokkal és nemzeti zászlókkal díszítendő, szóval az ünnepi istentisztelet lehető külső fénytel tartandó. Társadalmi uton oda kell hatni, higy a hatóság, testületi személyek lehetőleg egyesülve ünnepi menetben, zászlók alatt vonuljanak föl az istentiszteletre s úgy is vonuljanak el egész a kiindulási helyig.

4. Minden iskolában akár a délelőtti hálaadó istentisztelet után, akár délután iskolai ünnep tartandó, ének, zene, szaválás és megfelelő alkalmi beszéd, továbbá az iskolai pályázatokért járó szokásos jutalmak ekkor való kiosztásával.

Bérmálás Sárpentelén. Ritka ünnepe volt f. hó 2-án a sárpentelci plebánia híveinek. A mi szívünk régi vágya volt, miután epedve sohajtoztak, végre teljesült. Eljött a főpásztor, hogy apostoli munkáját teljesítse, a szentlélek megerősítő malasztját kiöszsa hívei között. Már reggel 9 órákor tanítóik vezetése alatt processiókban jöttek a hívek Urhidáról, Sárszentmihályról s a templom előtt foglaltak helyet. Pontban fél 10 órákor érkezett a főpásztor dr. Vizsota Alajos püspöki szertartó kíséretében. A templom előtt felállított pompás díszkapu mellett gróf Széchényi Viktor főispán fogadta családjával az érkező püspököt s keneteljes szavakkal üdvözölte. Kifejezte; hogy a hívek öröme annál teljesebb, mert körülbelül 40 esztendeje annak, midőn utoljára volt bérmálás Sárpentelén. Szívélyes válasz után a templomba vonult a püspök, hol Horváth Imre plebános, Szuborits Jenő apátkanonok s Vadkerty József esperes-plebános kísérete mellett a főoltárnál rövid imát végzett. Erre a helybeli plebános szt. misét olvasott, mely után megindult a hatalmas körmenet a szabadban felállított emelvényhez. Ugyanis a bérmálás kiosztása a kegyur szerencsés öltete folytán lombos fák illatos árnyában, Isten nagy templomában ment végbe. A főpásztor mindenekelőtt az izélesen megalkotott emelvényre lépett s szentbeszédet intézett híveikhez. És szólt az ige, és szállott a szívekbe Isten malasztja. Tetszett ugyanis az Istennek, hogy hű szolgálja ajkai által bőségesebben ossza malasztjainak árját. Szólt arról, mikor van a léleknek vasárnapja. Krisztus példájaként a környezetből vett hasonlatnival, az előtűnik elterülő kalásztengerről, a fölötűnik éneklő pacsitárol, a körülötűnik elterülő virágok illatáról vett megkapó képeivel világosította meg az evangéliumi arany igazságokat. Igéi mély hatást gyakoroltak a hallgatók szívében, kik e mai nap emléket felejteti nem fogják. Szent beszéd végeztével, megható szertartások közepette a bérmálás szentségét osztotta ki a főpásztor, mely után körmenettel visszatért a templomba, honnét még egyszer megáldotta híveit.

Az egyházi ünnepség befejezése után gróf Széchényi Viktor főispán logadta Kastélyában a püspököt. Itt Sárszentmihály és Urhidu községének előjárósága tisztelgett a püspöknél Arany Mihály jegyző vezetése alatt, majd a kath. iskolák tanítói a plebános vezetésével járultak a püspök elé. Pompás lakoma fejezte be az ünnepélyt a főispán vendégszerető kastélyában. Dél-

után 3 órákor már Urhidán volt a püspök, s a hívek nagy lelki épülésére hatalmas szent beszédet mondott, majd litániát tartott. Valóban áldott az ki az Ur nevében jött!

A miniszerelnök találkozája. *Wekerle* Sándor-miniszerelnök negyven évvel ezelőtt 1867-ben tette le Székesfehérvárott az érettségi vizsgálatot. Régebbi megállapodásuk szerint a volt osztálytársak, akik együtt szenvedtek és élveztek az iskolai élet keserűségeit és örömeit, az érettségi után 40 esztendő múlva találkozni fognak. A találkozás a megállapodás szerint városunkban, július 4-én lesz. A miniszerelnök szintén megígérte, hogy meg fog jelenni osztálytársaival a találkozón, — hacsak valami elháríthatatlan akadály őt ebben vissza nem tartja. A 40 év előtt érettségit tették közt van *Ramsperger* János szári plebános is.

Kiüntetés. Ő Felsege dr. Vargha Zsigmond megyei főorvost a Ferenc József rend lovagjává nevezte ki.

Kinevezés. Bogárdy Antal volt fehérvári tanító szolnoki segédtanfelügyelővé nevezetett ki.

Első szent misék. A tegnap felszentelt székesfehérváregyház megyei áldozópapok közül *Cyörgyi* János e hó 8-án, szombaton reggel 8 órákor mondja első sz.-miséjét a szeminárium templomban. *Mannductura* dr. *Reichardt* Tamás tanulmányi felügyelő lesz.

Arany Imre e hó 9-én, vasárnap reggel 9 órákor a székesegyházban mutatja be első szentmiséjét Szuborits Jenő apátkanonok vezetésével. Az ünnepi beszédet *Knittelhoffer* István belv. káplán mondja.

Szabó Ferenc Sós-kuton tartja primiciáját 16-án d. e. 10 órákor.

Zászlószentelés. A bodajki templomban szentháromság vasárnapján Szentiványi Károly egy művészi kivitelű fehérselyem zászlót szentelt fel megindító beszéd kíséretében, melyben köszönetet mondott a nemes szívű adakozóknak, ki a szép zászlót a templomnak ajándékozta.

Kérelm! Tisztelettel kérem a Jót. Nőegylet, valamint az Oltáregylet t. tagjait, hogy I. Ferenc József dicsőesegesen uralkodó szeretett királyunk koronázási jubileuma alkalmából, a székesegyházban f. hó 8-án 9 órákor tartandó sz.-misén megjelenni és a számukra fenntartott

A sebesült halkán, alig hallhatóan felelt:
— Ő azt! . . .
— Kicsoda?
A levélhordó nagynehezen fölemeli kezét, de a következő pillanatban erőlenül visszahanyatlak. Suttogó hangon ismétli:
— Ő volt! . . .

Nagyot sóhajt és újra lehunyja szemét. Meghalt! A nagy titkot magával viszi a sírba.

A rendőr keresztet vet magára; úgy tesz, mintha imádkoznék.

Tuzár int a kocsisnak, hogy közeledjék.

— Te is hallottad azt a borzasztó kiáltást?
— Hogy hallottam-e? . . . Még most is a fülemben cseng. Mintha nem is emberi hang lett volna. De hát nem tudtam, hogy a levélhordó ur kiáltoz és mert nem szabad a kocsi magára hagyni, ott maradtam a bakon és kíváncsian néztem a kapu felé.

— Akkor hát látnod kellett a menekülő gyilkost.

— Nem láttam biz én abból egy körömfeketényt sem. Ha úgy tetszik, akár hitet is teszek rá.

Megérkeznek a hatóság emberei. A vizsgálóbíró kihallgatja a rendőrt és keményen lehardja, amiért elszalasztotta a gyilkost. Közben visszatér a házmaster is. Nem találta otthon az orvost, de ha parancsolják, keres egy másikat.

— Sohse fáradjon! Nem segít már ezen az emberen semmiféle doktor. Meghalt!

— Meghalt! Akkor hát lövő tett bennünket. A vizsgálóbíró szigorúan ráfordmed.

— Hallgasson! Mikor tudta meg, hogy gyilkosság történt a házban?

— A rendőr ur kiáltozott utánam, mire kiszaladtam a szobából.

— Nem vett észre a lépcsőházban senki?

— Mikor kiléptem az udvarra, egy magas, fekete ruhás asszony sietett ki a kapun!

— Ah! Egy fekete ruhás asszony! Le tudná-e írni közelebből?

— Bajosan. Nem láthattam az arcát.

A vizsgálóbíró a postakocsi felé fordul.

— Ön azt állítja, hogy a kiáltás után kíváncsian nézett a kapu felé. Látnia kellett azt a fekete ruhás asszonyt.

— Nem mernék rá hitet tenni, hogy láttam.

— Határozott feleletet kérek: látta, vagy nem látta?

— Már miért láttam volna, mikor nem láttam.

A vizsgálóbíró kintja a rendeletet, hogy vigyék a halottat a törvényszéki orvostani intézetbe, aztán félrehívja Tuzárt.

— Tartsa szemmel azt a házmaster . . . Nagyon gyanus! Az a fekete ruhás asszony nem létező személy. A hatóság gyanuját másféle akarja terelni. Nincs igazam?

— Engedje meg, bíró ur, hogy erre a kérdésre csak három-négy nap múlva adjak feleletet.

— Vallja meg őszintén. Másra gyanakszik.

— Meglehet.

— Na hát csak fogjon hozzá a munkához. Ha jó tanácsra, utbaigazításra van szüksége, mindig rendelkezésre állok . . .

— Köszönöm, bíró ur!

A posta- és táviróhivatal igazgatója értesítette a rendőrséget, hogy a meggyilkolt levélhordótól ötezerkétszáz forintot raboltak el. Ezer

forint jutalmat biztosít annak, aki a rablógyilkos kézrekeríti. Tuzár Mihályt nem csábította el ez az ígélet. A kopót is csak az ösztöne hajtja, mikor a vadat hajszolja. Tuzárt az ambíciója serkeuti a nyomozásban. Törődik is ő a jutalommal! . . .

Első pillanatban is meg volt győződve arról, hogy a vizsgálóbíró gyanuja alaptalan. Ha a 17-es számú rendőr igazat mondott, a házmaster nem követhette el a bűntényt. A rendőr ugyanis éppen a gránátos-utcai ház kapuja elé ért, midőn a levélhordó kiáltását meghallotta. Nem habozott egy pillanatig sem. A lépcsőházba rohant s ott a levélhordót egyedül találta. A házmasternek nem volt annyi ideje, hogy szobájába meneküljön, ahonnan a rendőr később előhívta . . . Ha pedig a házmaster ártatlan, nem kételkedhetünk vallomása őszinteségében és el kell hinnünk, hogy amikor kilépett az udvarra, egy magas, fekete ruhás asszony sietett ki a kapun.

A kegyetlen gyilkosságot férfi hajtotta végre, még pedig — a sebből ítélve — nagy erővel. A fekete ruhás asszony bűntársa lehetett. Kémkedett, őrt állított, cinkostársát a levélhordó jöveteléről értesítette; a bűntény elkövetése után pedig magához vette az elrabolt pénzt és elsiegett. Azt az asszonyt tehát fölhítenül ki kell nyomozni.

A konyhakésti, amellyel a gyilkosságot végrehajtották, csak a napokban vásárolhatták. Markolata, pengéje egészen új. Szerencsére, rá van vésvé a kereskedő neve is: „Hágel János kisműves, Koronaherceg-utca 5.” Az üzletben talán megmondhatják, ki vette a kést. A detektív nem csalódott. Hágel János jól emlékezett rá, hogy a

— **Árvaszéki pötölök.** A főispán a közgyűlés felhatalmazása folytán a megüresedett árv. ülnöki állás ideiglenes betöltésére dr. Kövessy István ügyvédet, árv. pötölönkököt hívta be.

— **Országos sakkverseny Székesfehérvárott.** A lövész és ifjúsági tornaversenyek lezajlása után az általános érdeklődés a helybeli sakkverseny a társaságnak annyira vinni az ügyet, hogy most már e verseny megtartása biztosítva van s városunk egy kulturális tekintetben is nagyjelentőségű versenynyel zárhatja de az ideai mozgalmak esztendőjét. A verseny programjából egyelőre a következőket közöljük: A védnökséget dr. Prohászka Ottokár megyéspüspök és gróf Széchenyi Viktor főispán vállalták el. Tiszteletbeli elnökséget elválták: Havranek József, Hübnér Károly, Mayer Károly, Pető Miksa, dr. Sára Gyula, Szűcs Jenő, Várady Károly, Vértessy József, Wertheim Armin. Az országos rendező bizottság és egy helyi nagyobb bizottság alakítása folyamatban van. Ez uton is kéri a rendezőség azokat, kik a nagybizottságba felkértek, hogy a választukat minél előbb megadni sziveskedjenek. Mindezek arra engednek következtetni, hogy e verseny sikerben felülmúlja a győri első ilyenü versenyt is. A verseny augusztus 5-én kezdődik s valószínűleg három héttig, esetleg tovább is tart.

— **Iskolabezárás.** A váli iskolákat az alispán járványszerűleg fellepett hörkhurut miatt bezárta.

— **Vasárnapi munkaszünet a fürdőhelyeken.** A keresk. miniszter ma leiratot intézett a város-hoz, melyben megváltoztatja hivatali elődjének a vasárnapi munkaszünetre vonatkozó rendeletét. A rendelet szerint a vasárnapi munkaszünet az ipari munkára nézve a fürdőhelyeken déli 12 óráig nem volt kötelező. A régi rendelet e pontját a miniszter hatályon kívül helyezte.

— **Utcai patvar után.** Szarka József lovas berényi lakos a napokban összehajlókozott az utcán özv. Ferenczi Jánoséval. Szarka azért porváltta az asszonyt, mert róla asszonymódra sok pletykát hintett el a faluban. Az összehajlókozás mind hevesebb lett, végre tetlegességbe csapott, miközben Szarka az asszonyt agyba-főbe verte. Az asszony sérülései súlyosak. A brutális ember ellen megindították az eljárást.

— **Kisiklott vonat.** Tegnap éjjel 2 óra 34 perckor Szabadbattyánról érkező vonat, a bejáratú vágányról kisiklott. Nagyobb baj nem történt a kisiklásnál, a vonat már lassan ment, minthogy közel volt a megálláshoz. Majer DV. mozdonyvezető könnyebb sérülést szenvedett, s a kocsi megrongálódtak. A pályatestet már reggel 7 órára szabaddá tették. A felelősség kiderítésére vizsgálat indult.

— **Bűnügyi főtárgyalások.** Junius 8-án: Krausz Lajos s. t. sértés büntette. Koska József és 2 tsa s. t. sértés büntette. Susánszki József s. t. sértés büntette. Nyikos János gondt. ok. s. t. sértés véts. 11-én: Ifj. Varga Imre s. t. sértés büntette. Adler Leo sikkasztás büntette. Tanárki József és 3 tsa s. t. sértés büntette. Heresnyi János és András lopás büntette. 12-én: Fehér József és 1 tsa közveszélyű cselekmény véts. Balogh János és 2 tsa magánlak sértés büntette. Bori János magánlak sértés kísérl. büntette. 15-én: Fehér Ottó nyilv. rágalmazás. Nyuli Ferenc és 3 tsa s. t. sértés büntette. Pásztori Mihály gond. ok. emberölés véts. Horváth József lopás büntette. 18-án, 19-én és 20-án: Grimmek János és 2 tsa sikkasztás, hűtlen kezelés, okirathamítás. 22-én: Székely Nándor sajtó rendőri véts. Rácz Ferenc, felmenőn ok. s. t. sértés véts. Kovács János lopás büntette. 25-én: Takács István és 2 tsa lopás bünt. Farkas Sándor és Kubik K. Lajos párviadal véts. Keresk. Mihály lopás büntette. 26-án: Ifj. Almási Ferenc gond. ok. s. t. sértés véts. Felső Tóth József s. t. sértés büntette. Leich Ferenc gond. ok. emberölés véts.

— **Felelőtlen tárgyalások a székesfehérvári törvényszéknél** június havában. 13-án: Bretschneider Mátyás rágal. véts. Schweighardt József becs. sért. véts., Tikász Pál közrend ell. kihágás, Szalai Péter és nejje k. t. sért. véts., Jókai Károly jogtalan eljáratás véts. Ifj. Holubek Ferenc becs. sért. véts., Koller Tivadar rágal. és becs. sért. véts. 20-án: Stohl Mátyás s. testi sért. véts., Stauer Antalné becs. sért. véts., Fűrész

Zsigmondné becs. sért. véts., Guszits Lajos rágal. és magánlak sért. véts. Zécher Simonné becs. sért. véts. Antal József és nejje közs. ell. kih. Cseh József lopás véts. Wöhl Sándor és tsa becs. sért. véts. 27-én: Görög Dániel rágal. véts., Fröhner Józsefné rágal. véts. Krepsz István és tsa s. t. sért. véts., Tereánszky János s. t. sért. véts., Fűredi Sándor hatóság előtti rágalmazás, Horák György lopás vétsége. Kocsis István és tsa k. t. sért. véts., Takács Józsefné becs. sért. véts., Tilinger Lajos és tsa lopás véts.

Légszekerények és mosógépek Márkus Simon özvegye és fia cégnél Jókai-utca 16.

— **Rendőri hírek.** Fráter Izidor oly segédet fogadott fel, ki nem tudta igazolni előbbi helyéről való kilépését. Zavaros Aladár r. alkapitány 45 koronára, Kobza Viktor segédét pedig 20 koronára büntette. — Tauber János kiültása után visszaszompolygott Fehérvárra. 4 napig a kóterben üdül, azután elitoloncolásra indul. — Horgosi József és Macula Károly a Rózsás-kertben botrányt okoztak. Horgosit 50 k., Maculát 25 k. pénzbüntetés sújtja. — Janosi Józsefné a más réjtét kaszáltatta. 20 k. pénzbüntetést kapott, melyet azonban 4 napi dutyin megválthat, azonfelül a kár megtérítésére kötelese. — Vinczei Ignác és Linek József, Márton Ferenc mezőőrt szolgálattétel közben sértő szavakkal illették. 5—5 k. pénzbüntetést, illetőleg 1—1 napi elzárást kaptak. — Udvardi Mária cselédeány gazdját több éjen át elhagyta engedelem nélkül és erkölcsstelen üzemeket folytatott. Zavaros r. alkapitány 5 napi elzárásra és elitoloncolásra ítélte.

A pötöllei rablógyilkosság.

Rég volt Fehérvárnak akkora szenzációja, a mely a város minden rétegét annyira megdöbbentette volna, mint Magyar Jánosnak, a szerencsétlen tejeskocsisnak borzalmas meggyilkolása. Városzerte hétfő óta mindenki beszél róla. Ámulva hallotta mindenki, hogy fényes nappal, egy sűrűn járt országút mellett ilyesmi megtörténhetett. A főenyi és szentiványi erdők mindegyik legalább két kilométernyire van a színhelytől. A főenyi csárda valamint a Pötöllehez tartozó első tanya 6—700 lépésnyire, 30 dolgozó munkás pár száz lépés távolságra a tett színhelytől s a merénylőnek volt bátorsága a szörnyű tett elkövetéséhez akkor, a mikor fedezetül a most épen nem magas buza, vagy rozs szolgálhatott csak rejtekhelyül. Az egy-két fa, a mely az út mellett van, oly távol esik egymástól, hogy egyáltalán számításba sem jöhetnek. Az eset részleteit a keddi helyi lapok már részletesen — több-kevesebb a tényeknek megfelelőleg — ismertették.

Kombinációk.

A kombinációk most már tisztára a tettesek körül forognak. Ki, vagy kik voltak? A rendőrség mindenkit kihallgatott, a kire egyáltalán gondolhatott, vagy a kiről némi információt kaphatott s mivel a rendőrség nem kocsin, hanem gyalog az utcákon keresztül vitette őket színe elé, tegnap az egész város tele volt már az esetleges tettesek nevével. Beszéltek egy déli vasuti munkásról, a ki szemére hibás és biciklizni szokott, egy tulszerény anyagi viszonyok közt levő vendéglősről, kőmivesekről, egy 69 dik gyalogezredbeli katonáról, a ki Pötöllére való és vasárnap látogatásban volt Pötöllén, reggel pedig Magyar János kocsián jött be a városba. Az esetek egyike sem bizonyult valónak.

Egy epizód.

Érdekes módon jutott szerep a kombinációk között Szöllőssy Károly volt realiskolai tanúnak, Szöllőssy Márton tanító fiának. A 16—17 éves, de már erősen sarjadzó bajusz és szakálu ifjú Pötöllén született, a hol akkor atyja tanító volt. Tíz év óta nem látván szülőhazáját, elgondolta,

hogy most sok ideje lévén, kibicikliz Pötöllére. A gyilkosság délutánján két óra tájban felült a kétkerékűre és kikarikázott Pötöllére. Bement az intéző udvarára, ott körülnézett, de ismerőse nem lévén, csakhamar visszafordult és hazajött. A gyilkosság színhelyét, a mely nagyon kevéssel előbb történt, nem látta, mert a harmadik dülöuton ment a pusztába, a gyilkosság pedig az első dülö uton történt. Hogy az ő arra járása a járókelők közt és szemtanuk előtt mennyi megtevesztésnek volt a forrása, könnyen elképzelhető.

A gyilkosság. A tettesek.

A másik kerékpáros Nyáry Gábor asztalos inasa volt, aki azóta szóta szintén igazolta már magát. A rendőrség most még a harmadik kerékpáros után kutat, aki esetleg részes is lehet a dologban.

Magára a gyilkosra nézve minden valószínűség szerint a következőket állapította meg a nyomozó csendőrség és rendőrség.

Délelőtt 10 óra körül egy magas barna ember ment az országúton s gazba elrejtve egy fegyvert vitt magával, a fegyver azonban nem volt jól elrejtendő s hol a vállára dobta, hol pedig a hóna alá fogta. Ez az ember azután a rozszban rejtőzött el. A gyilkos elülről támadott. Először a lóra lőtt, amelynek a szügyén ment bele a golyó, hátul a nyakán jött ki, de meg magát a legényt is valószínűleg a kezén megsebesítette, sőt a kocsiülés egyik támfáján is keresztül ment s az egyik akácfaiban akadt meg. Mind ezt egész pontosan meg lehet állapítani a lóvés irányából. A legény a kocsin kaphatott még egy második lövést, amely után nem oldalt, hanem hátrafelé menekült, hogy a kocsi mögött keresen menedéket. A kocsi hátulján látható a legény véres kezének nyoma. A második lövés még elülről érte, s hátul jött ki, a többi két halálos lövés már kifelé, az országot felé futó legényt érte, a hátán ment be és elül jött ki. A gyilkos az első lövés után valószínűleg oldalt ment s úgy lölte meg a lovat, amelynek elül ment be a golyó s a hátulsó combcsontján akadt meg. Ez a ló belső elvérzés folytán elpusztult. A legény körülbelül ötven lépésnyire futott el a kocsitól, a mikor arccal a földre bukkott.

A gyilkos ekkor még hatalmas ütést is mért a fejére, hogy biztosan végezzon vele s aztán állott neki a fosztogatásnak. Kivette a kabát belső zsebében levő könyvecskét, a melyben a pénz — körülbelül 1200 korona — volt. A pénzt magához véve a könyvet eldobta. A rablás közben ejthette ki a Mannlicher töltények hüvelyeit is, a melyek, valamint a fában és lóban teáit golyók most a nyomozás szárait szolgáltatják a csendőrség kezébe. Novotny Alajos ezredes szerint ezek a lövegek a jelenleg használt Mannlicher-lövegekből valók (Weisz Manfréd 1905-iki gyártmánya.)

Ma még a letartóztatásról nem értesíthetjük olvasóinkat. A mint azonban halljuk — a vizsgálat oly határozott adatok birtokában van, hogy a bűnös letartóztatása holnap, vagy legkésőbb holnapután bizony várható. A rendőrség három irányban is kutat s nyomozás szála városunkon kívül Budapestig elnyúlnak.

Magyar Jánost a bírói vizsgálat s a felboncolás megtörténte után még kedden délután eltemették a pötöllei kis akácos temetőben. De borzalmas emléket megőrzik az utódok, a kik előt a rettenetes tett emléke bizonyára sokáig fog élni. Az orvosi vizsgálat megjegyzte róla, hogy anatómic sebezhető testet keresve se lehetne találni.